

במדינה

(המשך מעמוד 34)

סים הם בבחינת "שותפות", והי מנהיגים הישראליים ממשיעים רק "מישאלות" ו"עצות".

● מניחים כי המנהיגים יהיו דיים-האמריקאיים הם המומחים למערכת הפוליטית בארצם, והם הקובעים את הטקטיקה לביצוע ה"עצות" הבאות מישראל. אריק שרון הפר את שני הכלליים. הוא דיבר על המנהיגים הישראליים-האמריקאיים בנסות, בל שון פקודות, תוך הבלטת הבזו התהומי שהוא, כנציג עמ"האדונים הישראלי, חש כלפיהם, היהודי נים. הוא גם התיימר להיטיב לה בין מהם את דרך-הפעולה הדרושה בארצות-הברית.

המסר: יהודי ארצות-הברית בגדו ביהודי אירופה בימי השואה, ועל כן הם חייבים למלא עכשיו את הפקודות הבאות מישראל. והפקודה היא: הפגנה של "מאות אלפי יהודים" בשערי הבית-הלבן, כדי להטיל אימה על גימני קארטר, טר, בעיקבות ההצבעה באו"ם.

המנהיגים ישבו פעור-פה. רור במ היו זקוקים ליום-יומיים, לפני שחזר אליהם כושר-הדיבור, ואז הם התפרצו בזעם קיצוני.

"בורות!" זעק שינדלר, לעיני המצלמה של הטלוויזיה הישראלי. לית, כוונתו היתה לרמוז כי אין ערך להפגנת המונים, אך יש ערך להפעלת לחץ יהודי באיוריה-הב-חירה, שם נתון עכשיו קארטר במצב עדין ביותר. שרון לא הבין דבר במכניזם זה של המישטר האמריקאי.

"איי-הסכמה מוחלטת". כי אשר הבחינה הממשלה האמריקאית בתגובת היהודים, חוסלה יכולתו של שרון להשפיע עליה. שר-החוץ האמריקאי אמנם הקי שוב באדיבות לדבריו, על ההת-נחלות, כימעט ולא אמר מילה, וסיכם את השיחה הרשמית בשתי מילים צוננות מאין כמוהן: "איי-הסכמה מוחלטת".

הגיחה של אריק שרון אל מחוץ לציבורי-ישראל נסתיימה בכישלון טוטאלי.

עיתונות

דולציטורס

יושבראש הסוכנות

היהודית הפך להיות

פוכנות נפיעות דעיתונאים

נסיעות לחוץ-לארץ על חשבון הסוכנות היהודית הן מתנה, שאין כימעט עיתונאי שלא נאבק כדי לזכות בה. מדי פעם שולחת הסוכנות על חשבונה עיתונאים לסיורים בארצות העולם, וזוכה אחר-כך בכתבות שבשב הסוכנות ובשבחו של יושבראש הנהלת הסוכנות, אריה לייב דולציטורס.

אולם בחודש שעבר הפכה ליש-כתו של דולציטורס למישרד נסיעות של ממש. במשך עשרה ימים בילו חמישה עיתונאים בחוצות וינה ורומא — על חשבון הסוכנות.

אברהם רותם ממטרי, שרה הר-ניג גמרוסלס פוסט וגוה קליגר מדיעות אחרונות נבחרו עליידי העיתונים שלהם לייצג את המער-כות בטיול הקבוצתי המאורגן. גידי עוז אלון מהארץ ואברהם כרמלך מהרדיו נבחרו באופן אישי על-ידי דולציטורס. לדולציטורס היתה סיבה טובה לשלוח דווקא את שני אלה. אלון ובן-מלך היו אלה שחשפו בשנה האחרונה סידרה של מעשי שחיתות של ראשי הסוכנות היהודי-דית, ויתכן שדולציטורס חשב כי ה-טיול יקרר את יצר הפיטרסום וימנע פיסיומים כאלה בעתיד.

חלומו של יו"ר, כל אחד מהם קיבל דמי-כיס בסך 2,800 לירות ליום, 28 אלף לירות בעשרת ימי הטיול, וזאת בנוסף לכרטיסים. ה-סוכנות הוציאה מקופתה כ-300 אלף לירות, כדי לממש חלום ניס-תר של היושבראש, בדבר יחסי ציבור טובים.

חולצתה. לידו, בתמונה, אחת העובדות הנאמנות לו, שלא הזדהה ושניסתה למנוע מצלם העולם הזה להנציח את הבוס שלה. קליין עצמו אינו מוכן להכחיש או לאשר את ההאשמות. לדבריו: "לגבי הפרשה גמורה ואינני רוצה להרוס את מישפחת".

הד"ר ישראל קליין, מנ-

וול בית-החולים אסף

הרופא, שהואשם על-ידי אחת העובדות הבכירות של בית-החולים, בסי, על שניסה לאנסה, עשה בה מעשה מגונה וקרע את

המנהל שהואשם

פרשה בבית-החולים

רדיהבריות במיכתבים, שבהם תבע לפתוח מחדש את החקירה ולקבוע טופית: האם ניסה מנהל בית-החולים לאנוס את העובדת הבכירה ועשה בה תוך כדי כך מעשה מגונה, והאם ניסתה הנהלת מישרד-הבריות, באמצעים אפלים, לי-פחות על הפרשה — או שבטי העלילה על קליין ואז חייבת היא לשאת בעונש.

מבודד

לחלוטין

כ אשר החל לעסוק בפר-שה, הוא יכול היה ללמוד על בשרו את אשר עברה בטי שבועות אחדים קודם לכן. ראשי מישרד-הבריות רמזו לו בעדינות שיפסיק, אחרת יבולע לו. הרופאים בבית-החולים חדלו לדבר איתו והצי-ליחו להסית נגדו את רוב עובדי בית-החולים. כל המג-עים של הצוות הרפואי עם המערך המינהלי של בית-החולים, עליו מופקד עומר, נעשו תוך עקיפתו. הוא הבין שהוא מבודד לחלוטין. איש אינו מדבר איתו ועבודתו ניטלה ממנו.

בינתיים עסקה צמרת מיש-רדיהבריות בסיוה הפרשה. תחת לערוך חקירה עניינית, על מה שאירע באמת בחדר בין קליין לבטי, עסקה צמרת המישרד בנסיונות להשתיק את עומר, ובמאמצים לזהות את אלה שהדליפו את הפרשה לעיתונים.

אך נראה שפרשת התנהגותו של ד"ר קליין לא תשכה. ב-שבוע שעבר הוזעקו אנשי-הביטחון של בית החולים ל-חדרו של קליין שם השתולל אדם שטען כי קליין התעסק עם אשתו, עובדת נקיון בבית-החולים ואם ל-6 ילדים.

לחץ. בתמורה הוזמנה בטי על-ידי קליין לארוחת-סולחה מפור-ארת במלון הילטון בתל-אביב. ד"ר קליין יכול היה לנשום לרווחה. מאוחר יותר, כאשר התפוצצה הפרשה, הוא היה הוגן דיו כדי שלא להכחיש את תלונתה של בטי, אך הוא גם סירב לאשרה. לא היה לרופא האנגלו-סכסי, ששירת תקופה ארוכה כקצין רפואה בכיר בצה"ל, האומץ להודות בחול-שתו. קליין הסתפק בתגובה: "לגבי, הפרשה גמורה. אני לא מוכן להרוס את המישפחה שלי בגלל הפרשה הזו".

אולם קליין לא לקח בחשבון שיש עדיין אנשים המוכנים לסכן את מעמדם ופרנסתם, ובילבד שהאמת תצא לאור. אחד מהם הוא מנהלה של בטי, אליהו ("אלי") עומר, מי שמר-נה לאחרונה לתפקיד אמרכל בית-החולים אסף הרופא. כא-שר פרצה בטי למישרדו אחרי נסיון האנוס השלישי, כששערה סתור ובגדיה קרועים החליט עומר ללכת עד הסוף.

עומר הוא מסוג האנשים הרואים ברפואה מיקצוע קדוש. הוא עצמו עוסק כבר שנים רבות במינהל רפואי, ורעייתו היא רנטגולוגית בבית-החולים הלל יפה בחדרה.

עומר לא הסכים כי ה-תלונה המקרית של בטי תיש-כת, וכי ועדת-החקירה שהוקמה תקפיא את עבודתה, רק משום שבטי נכנעה ללחץ וביטלה את התלונה. "הבעיה היא לא של בטי", הסביר עומר לדידיים, "הבעיה היא שאם דוקטור קליין אשם, הוא לא יכול להמשיך ולכהן כרופא וכמנהל בית-החולים, ואם אכן הופעלו לחצים מלמעלה על בטי, לבטל את התלונה, חייבים אותם מפעילי לחצים לתת את הדין על כך".

עומר החל להפגין את מיש-

גם עובדי בית-החולים, הרופאים והאחיות, מעריצים את הרופא הצעיר, שעשה קאריירה מהירה ועוד עתידו לפניו. קליין, נשוי לאשה צעירה ונאה בשם אינס, אב לשני ילדים, הוא דמות מקובלת בקרב עובדי בית-החולים, שהצליח ליצור סביבו חבורה של מעריצים. דמותו הנאה של הרופא, בעל המישקפיים המוזהבות, המקמט את מיצחו ותוחב מקטרת לפיו, עוררה את אהדת הרופאים. לעומתה, אין לבטי מעריצים רבים באסף הרופא. תפקידה, כאחראית לענייני המנגנון, מ-חייב אותה פעמים רבות להיות נוקשה לעובדים, ולא תמיד למלא את רצונם.

על ההבדל שבינה לבין קליין עמדה בטי כבר ימים אחדים אחרי הגשת התלונה. אישים בכירים במישרד-הבריות רמזו לה, מי בעדינות ומי בפחות עדינות, כי כדאי שתותור על התלונה נגד קליין ותסתפק בהתנצלות אישית מפיו. כשי-סירבה בטי, הבחינה כי האויר-רה במקום העבודה שלה נצי-שית בלתי נסבלת. העובדים חדלו לדבר איתה, חברות לעבודה החרימו אותה, היא שמעה השמצות וחרפות מאחורי גבה. בטי החלה לחשוש שגורל תלונתה זו יהיה כגורל שתי תלונות קודמות שלה על נסיו-נות האנוס של ד"ר קליין.

מכבש

הלחצים

ב רגע מסויים נכנעה בטי ללחצים שהופעלו עליה. היא שיגרה מיכתב נוסף להג-הלת מישרד-הבריות שבו ביטלה את תלונתה הקודמת. היה מי שדאג להכתוב לה את הנוסח, שכלל פיסקה האומרת כי הביטול בא ללא אמצעי

הוא התנפל עלי בתוך המישרד. ניסה להפשט אותי בכוח. הוא התנהג כמו חיה. זה לא היה אותו הדוקטור קליין שהכרתי. נבהלתי. נא-בקתי עימו. התחננתי. אבל הוא לא ויתר. הוא קרע את החולצה שלי בפראות, תפס לי את השדיים ועשה לי כל מיני דברים. הוא לא הצליח לאנוס אותי. אני חושבת שהוא נבהל ממשוה, או שהוא פשוט גמר".

תיאורה של בטי-שבע ("בטי") קרני, עובדת בכירה בבית-החולים אסף הרופא, מתאים לכל תיאור של נסיון אנוס. אולם המיוחד בתלונה, שאותה הגישה בטי להנהלת מישרד-הבריות בירושלים, היו הדמו-יות המעורבות. כי בטי, עובדת ותיקה בשירות בתי-החולים ב-ארץ, התלונה נגד מנהל בית-החולים אסף הרופא, הד"ר יש-ראל קליין, מי שנחשב לאחד הרופאים הצעירים והמבטיחים ביותר בארץ.

כאשר הגישה תלונתה של בטי להנהלת מישרד-הבריות, לפני כמה שבועות, מיהר ה-מישרד להטיל מסך עשן על הפרשה. בטי הוזהרה שלא לספר על הפרשה לאיש, והובטח לה שוועדת-חקירה מיוחדת תחקור את תלונתה במהירות.

אולם רק לאחר הגשת ה-תלונה, וכאשר הפרשה כו-לה החלה להתגלגל במיסד-רונות בית-החולים ובמישרד-הבריות, הבינה בטי כי לא מספיק להתלונן. צריך להיות גם אישיות חשובה ואדם מקובל על הבריות, כדי שהתלונה, תהיה צודקת ככל שתהיה, תתקבל.

הדוקטור ישראל קליין הוא גם אישיות חשובה וגם אדם המקובל על הבריות. הוא אחד ממנהלי בתי-החולים המקובלים ביותר בארץ.